

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Bátaszékiek!

„Igazi közösség csak ott jön létre, ahol az emberek rejtélyes módon szeretik egymást. Vagyis barátok. Minden érdeken, valláson, politikán, társadalmi helyzeten és világnézetén túl.”

Müller Péter gondolataival szeretettel és tisztelettel köszöntöm mindannyiukat. Köszönöm, hogy eljöttek azért, hogy a hagyományoknak megfelelően, de mégis egy kicsit rendhagyó módon együtt megemlékezzünk Szent István államalapító királyunkról, és együtt adjunk hálát az új kenyérért.

Tisztelt Jelenlévők!

Mikor Szent István királyunk megalapította nyugati mintára felépülő államot, bizonyára abban hitt, hogy nem az acsarkodás, hanem az összefogás ereje fog győzni bennünk, magyarokban. Abban hitt, hogy a korábbi évszázadok közös kalandjai után érdemes egy új fejezetet nyitni közös történelmünkben. Abban hitt, hogy érdemes bízni a magyarokban, mert úrrá leszünk a széthúzáson, a „turáni átkon”, és közösen építkezünk tovább. Közös erővel építjük tovább azt az államot, aminek az alapjait ő rakja le.

És igaza lett, mert mi magyarok egy évezrede itt vagyunk. Ahogy Vörösmarty Mihály írja:

*„És annyi balszerencse közt,
Oly sok viszály után,
Mefogyva bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.”*

Szent István élete, uralkodása és tettei minden egyes magyar ember előtt példaként kellene, hogy álljon. Tettei megmutatták azt, hogy hogyan tanulhatunk másoktól, az így szerzett tudást hogyan fordíthatjuk nemzetünk, közösségünk építésére úgy, hogy közben megőrizzük és továbbadjuk mindazt, ami a miénk – örökségünket, hagyományainkat, értékrendünket, kultúránkat, gondolkodásmodunkat. Életútja megmutatja azt is, hogy felelősséget kell vállalnunk egymásért, és ha kell, kitartóan küzdenünk kell magunkért, szűkebb közösségünkért, magyarságunkért, mert ez fennmaradásunk záloga. Szent István példát mutatott abban is, hogy időnként vállalnunk kell áldozatokat, s nem szabad teret adnunk az önző, csak az egyéni érdekeket a középpontba helyező értékrendnek.

Tisztelt Bátaszékiek!

Mi is részesei vagyunk a magyarság történelmének immár 875 éve, hiszen Szent István leszármazottja II. Géza király nevéhez kötődik településünk alapítása, melyet ebben az esztendőben ünnepelünk. Az őseink megfogadták Szent István intelmeit, mert itt mindig volt élő, lüktető közösség, amelyik tanult, alkalmazkodott, túlélte, amelyik megoldásokat keresett, amelyik válaszokat talált, amelyik erős volt. Erős volt, mert volt hite magában, magyarságában, volt hite a túlélésben, a válaszokban és a megoldásokban. Szent István intelmei több mint ezer éve velünk vannak, és utat mutatnak ma is. Ne csak példabeszédként citáljuk elő ezeket a sorokat, hanem értékeljük, kövessük és tanuljunk belőlük, s jusson eszünkbe szent királyunk mondata: *„Küldd el, Uram, a bölcsességet a te nagyvöltodnak székétől, hogy velem légyen és velem munkálkodjék, hogy tudjam, mi légyen kedves nálad minden időben.”*

Hölgyeim és Uraim!

A mai nap egyben az új kenyér ünnepe is. A kenyér mindennapi életünk fontos része, szimbóluma. A mindennapi, ha szabad így fogalmazni a világi életben a család asztalára kerülő kenyér jelképezi azt, hogy az elvégzett munka eredményeként a család számára biztosítva van a megélhetés. Biztosítva van az anyagi jólét. A hit világában, a keresztény emberek számára a kovásztalan kenyér, azaz az ostya, Krisztus testét, a hit erejét szimbolizálja.

De számomra e nemzeti színű szalaggal átkötött kenyér az összefogást is szimbolizálja, mert mennyi ember közös munkája kell ahhoz, hogy évről évre asztalunkra kerülhessen.

Mi Bátaszékiek szerencsésnek vallhatjuk magunkat, mert elődeink 875 éve nemzedékről, nemzedékre átszálló elszántságának, összefogásának és hitének köszönhetően mindig volt új kenyér az asztalokon. Nekünk a ma élő nemzedéknek is az a feladatunk, hogy elszántan, egymással összefogva építsük, szépítsük Bátaszéket, tegyünk meg mindent azért, hogy az itt élők asztalán mindig legyen kenyér. Mert ha így teszünk, akkor az utánuk következő generációknak mi is megteremthetjük a lehetőséget arra, úgy ahogy ezt elődeink is tették, hogy nemzetünk ünnepén megszeghessék az összefogást, a megélhetést, a hitet jelképező kenyeret.

Köszönöm, hogy meghallgattak.